

HET BARGKIND

Historisch toneel in twee bedrijven

door

MARIJKE KARTEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET BARGKIND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIJKE KARTEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Een ware gebeurtenis zonder begin of eind.

Op 25 april 1820 baart Elisabeth Koers een kind in de hooiberg van Simon Molenaar te Wormer. Het kind: Karel Schoenmaker, wordt een dag later door drie mannen, armbesorgers, bij de burgemeester – Francois de Bas – aangegeven.

Karel Schoenmaker, de vader, staat in het geboorteregister van Wormer vermeld als dokwerker. Elisabeth, als moeder: op weg naar Den Helder.

- - - -

Vanwaar? Waarheen?
Onderweg geboren,
gelijk ooit Jezus in zijn stal,
kwam het ter wereld in een barg

Vanwaar, naar waar?
Noch huis noch hard,
als zwerver langs Gods wegen,
wachtte een zorgelijk bestaan.

PERSONEN:

De met een X gemerkte namen zijn van in de geboorte akte genoemde personen. Van deze genoemden zijn de meeste leeftijden dus kloppend. De andere personen zijn verzonnen en hun leeftijden zijn geschat.

Elisabeth Koers - huisvrouw, reizend, +/- 40 jaar X

Karel Schoenmaker - dokwerker, reizend koopman, 44 jaar X

Simon Molenaar - boer te Wormer, +/- 35 jaar X

Lammechien Molenaar - boerin, vrouw van Simon, +/- 30 jaar

Sjoerd Molenaar - zoon van Simon en Lammechien, +/- 8 jaar

Jacob Krijt - armbesorger, aangever, 45 jaar X

Bernardus Koelemeijer - armbesorger, getuige, 41 jaar X

Pieter Molenaar - armbesorger, getuige, 54 jaar X

Buurvrouw Bart - +/- 55 jaar

Buurvrouw Jongkind - +/-60 jaar

Francois de Bas - burgemeester, +/- 60 jaar X

Jean - bode, alleen stem

DECOR:

Het erf van Simon Molenaar.

Links: de zijmuur van de boerderij. Voor de boerderij langs loopt de Dorpsstraat.

Linksachter: de hooiberg – barg

Rechtsachter: de mestvaalt.

Links tegen de boerderijmuur de regenbak.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Simon komt rechts uit de coulissen: lopend op de Dorpsstraat vanuit Jisp. Hij loopt wat ongemakkelijk omdat een van zijn klompen kapot is. Hij heeft er een touwtje omheen gebonden. Een torenklok slaat elf slagen. Bij de ingang naar zijn erf blijft hij stomverbaasd staan. Op zijn mestvaalt staat een vrouw. Ze draagt een onderlijfje en een groezelig witte, opgeschorte onderrok; geen mutsje op haar hoofd, sliertend haar. Ze staat met haar rug naar de straat. Er loopt duidelijk bloed langs haar benen. Ze doet iets met een riek)

SIMON: Hé, jij daar! Wat moet dat? Weg wezen!

(Elisabeth draait zich langzaam om. Zegt niets. Steekt alleen de riek omhoog met iets roods)

SIMON: *(Loopt langzaam zijn erf op)* God mens, wat vreet je daar uit?

ELISABETH: Ik moet dit kwijt! Waar wilt u het anders hebben?

SIMON: Wat moet je kwijt... op mijn erf? Rot op! Je hebt hier niks te zoeken!

(Loopt voorzichtig naar de mestvaalt. Bang voor een uithaal met de riek)

ELISABETH: *(Steekt de riek in de mest. Leunt erop)* Ik kon niet verder! Je houdt het niet tegen!

SIMON: Je houdt het niet tegen? Wát houd je niet tegen?

ELISABETH: Een kind krijgen!

SIMON: Een kind? Hier? *(Wijst naar de riek)* Is dat...?

ELISABETH: Nee! Hoe komt u erbij! Dat is de moederkoek! Waar wilt u dat ik die anders doe?

SIMON: Ik wil niks! Alleen dat je oprot! Als de wiedeweerga! Ik duld geen landlopers op mijn erf!

ELISABETH: Dan begraaft u hem zelf maar. Net zoals u dat bij uw eigen kinderen hebt gedaan.

(Laat de riek los. Zet haar handen in haar zij) En ik ben géén landloper, ook geen bedelaar. We zijn... reizende kooplieden. Ik

moet zo snel mogelijk achter mijn man, achter Karel aan. Met onze kleine Johannes loopt hij niet zo snel. Ze wachten wel als ze.... water... over moeten steken. *(Klimt van de mestvaalt. Loopt naar de hooibarg)*

SIMON: Waar is die... Karel?

ELISABETH: Doorgelopen! Dat zei ik toch net. Als je een kind baart, wil je daar geen ander kind bij in de buurt hebben. *(Klimt moeizaam in de niet zo hoge hooiberg)*

SIMON: *(Loopt langzaam achter haar aan. Argwanend)* Wat heb je in de barg te zoeken?

ELISABETH: Mijn kind! Het ligt daar. Dacht u dat ik het op de mestvaalt had gekregen? Daar zijn die van u ook niet geboren!

SIMON: Die van mij?

ELISABETH: *(Wuift richting achterdeur boerderij)* Dat rijtje kleine klompjes dat ik daar vanmorgen vroeg zag hangen zijn toch niet van u?

SIMON: *(Gaat er niet op in. Wijst naar de barg)* Ruim je die bloederige zoi in het hooi ook op? Ik moet er geen schimmelige bende in hebben.

ELISABETH: Het is oud hooi! Dat ruik je! Wilt u dat... bebloede hooi... allemaal op de mestvaalt hebben?

SIMON: *(Nors)* Waar anders?

(Staat naar Elisabeth te kijken, die in de weer is met een stok in de hooibarg. Hij kan niet zien wat ze precies doet, daar is het hooi in de barg net te hoog voor)

ELISABETH: Gaat u aan de kant! Dit wilt u niet op uw pet krijgen!

(Gooit een paar plukken hooi met haar stok naast Simon op de grond)

SIMON: Als dat kind van jou dáár ligt, dan is het wel erg stil. Is het dood?

ELISABETH: Niet alle pasgeborenen zijn schreeuwlelijken. Na een paar ferme tikken op zijn billen, begon hij te schreeuwen. Daarna werd hij zoet. Geen hond die zijn eerste kreetjes op aarde heeft gehoord, denk ik.

SIMON: Dat klopt. Ouwe Jank is dood. Twee dagen eerder en zulk gespuis als jij, had niet in mijn barg kunnen klimmen. Jank was tot aan het laatste toe waaks!

ELISABETH: Jammer van uw hond, maar het kwam ons goed uit. Karel kon me nu in de barg helpen zonder dat iemand het heeft gemerkt. *(Gaat door met in het hooi woelen met haar stok)*

SIMON: *(Boos)* Hád iemand jullie maar gezien en meteen de schout gewaarschuwd! Dat zal ik alsnog maar gaan doen!

ELISABETH: *(Gedecideerd)* Dat is niet nodig. Zodra ik dit heb weggeruimd, ga ik er vandoor. Het is nog een heel eind lopen naar Den Helder.

SIMON: Naar Den Helder? Jij? Lopend?

ELISABETH: Hoe moet ik daar anders komen?

SIMON: *(Haalt zijn schouders op)* Dat ik jullie vanmorgen niet heb gezien? Niets heb gemerkt! Het was toch al licht toen ik te melken ging...

ELISABETH: Wij zagen u net met uw melkschuitje vertrekken gelukkig. Ik kon echt niet verder.

(Kijkt nog eens naar het hooi. Stopt met prikken met haar stok en het op de grond gooien. Trekt haar kousen en haar rok(ken) aan. Simon staat te kijken. Elisabeth stopt even)

Staat u uw vrouw ook altijd zo aan te gapen, als ze zich aan het aankleden is?

(Simon weet niet wat te zeggen. Doet een paar stappen achteruit, weg van de barg. Weet zich geen houding te geven. Blijft toch kijken. Elisabeth slaat een omslagdoek om. Zet een kapje op haar hoofd. Zoekt haar spullen bij elkaar. Maakt een knapzak/bundel van een andere doek. Neemt een bundeltje – met de baby – op en legt het naast de knapzak op de rand van de barg, zodat ze voor het grijpen liggen. Laat zich weer voorzichtig van de barg afglijden. Schuift met haar stok de plukken vuil hooi richting mestvaalt. Pakt de riek van de mestvaalt, gooit met de riek het vuile hooi op de mestvaalt. Kijkt naar Simon. Wijst naar de barg)

Gaat u maar kijken! Schoon!

SIMON: *(Slaat Elisabeth vol verbazing/bewondering gade bij haar werk)* Heb je dat meer gedaan?

(Elisabeth pakt haar samen geknoopte doek/knapzak, steekt haar stok erdoor. Trekt een grote pluk hooi uit de barg. Stopt die in haar omslagdoek en bindt die losjes om haar middel. Reikt omhoog en pakt haar kind. Loopt met haar kind in één arm en

haar knapzak aan de stok over haar schouder naar Simon toe)

ELISABETH: *(Blijft vlak voor Simon staan)* Een kind krijgen of hooi op de mestvaalt gooien?

(Simon weet niets te zeggen. Haalt schouders op)

ELISABETH: Allebei! *(Steekt het bundeltje/kind richting Simon)* Dit is mijn vierde. Het moet aangegeven worden. Hier... in...? *(Haalt schouders op. Kijkt rond)*

SIMON: *(Doet stap achteruit. Wijst naar links, dan naar rechts)* Wormer! Er is die kant op een kerk en daar ook eentje!

ELISABETH: Dopen komt later wel. *(Doet weer stap dichterbij)* Het moet worden aangegeven...

(Vlak voor Simon staand en hem strak aankijkend) Dat zou ik graag door u laten doen.

SIMON: *(Geschrokken)* Ik? Een kind aangeven? Een wildvreemd kind? Hoe krijg je het in je hoofd? *(Doet weer een paar stappen achteruit)*

ELISABETH: Het moet in dít dorp gebeuren. Dat is de wet. De burgemeester kan me op laten pakken, als ik hier nog langer blijf rondhangen. Ik kan dat niet zelf gaan doen.

SIMON: Oppakken is zijn plicht: landlopers moeten naar het gevang.

ELISABETH: Ik bèn geen landloopster, zei ik net! Bedoelt u met gevang soms het bedelaarsgesticht in Hoorn? Daar heb ik niets te zoeken. *(Komt weer dichterbij. Wikkelt haar kind uit de doeken. Toont het aan de verbouwereerde Simon)* Kijkt u goed! Wat is het? Een jongen of een meisje?

SIMON: *(Stom verbaasd)* Hoe heb je die navelstreng...?

ELISABETH: Dat is uw zaak niet. Nou, wat is het?

SIMON: *(Stotterend)* Een jongetje...denk ik. Zijn ze altijd zo klein?

ELISABETH: *(Dekt haar zoontje weer toe. Geeft geen antwoord)* Ik wil dat mijn zoon de naam Karel krijgt. Karel Schoenmaker. Net als zijn vader.

SIMON: *(Nors)* Dat is zijn taak!

ELISABETH: *(Knikt. Ongeduldig)* Maar hij is er niet. *(Zucht even. Gaat een paar maal van haar ene been op haar andere staan)* Mijn naam is Elisabeth Koers. Kunt u dat onthouden?

SIMON: Oh nee! Ik ga dat kind niet aangeven! Niet bij Francois de

Bas! Wat zal die wel niet van mij denken? Ik heb een maand geleden pas mijn eigen kind aangegeven! En wie moeten er getuigen?

ELISABETH: *(Wikkelt het kind weer in de doeken. Trekt de pluk hooi uit de doek om haar middel. Stopt die tussen de doeken. Pakt de doek van haar middel en bindt daarmee haar kindje voor haar borst. Stopt het hooi dat ze over heeft erbij. Simon staat er hoofdschuddend naar te kijken)* Dat is aan u. En ook wíé mijn kind aangeeft. Als het maar gebeurt. Ik heb haast.

SIMON: Ik hoef jouw bevelen niet op te volgen.

ELISABETH: Ik vráág het u. Als ú het niet doet, laat u dan iemand anders het doen.

SIMON: *(Nors)* Klamp onderweg maar iemand aan!

ELISABETH: Daar heb ik geen tijd voor. *(Geïrriteerd)* Ik zal onze namen nog één keer zeggen. Of moet ik het hier, voor u, in de prut krassen? U kunt toch wel lezen?

(Tilt haar stok met knapzak wat van de grond om het te doen. Simon Molenaar duwt met zijn klomp de stok opzij. Schudt zijn hoofd. Elisabeth, duidelijk, rustig, pratend)

Karel Schoenmaker, dokwerker en Elisabeth Koers, zijn huisvrouw, kregen vandaag, dinsdag de vijftwintigste april om half tien een kind. Genaamd: Karel.

SIMON: *(Geïrriteerd)* Half tien? Hoe weet je dat zo precies?

ELISABETH: *(Zucht geïrriteerd)* Ik hoorde eerst een kerkklok negen keer slaan en toen hij... *(Raakt haar kindjes gezichtje aan)* in het hooi lag... maar één keer. Ik kan ook tellen! *(Streng)* Zou u zijn naam een keer willen herhalen? *(Tilt het kind weer in de richting van Simon op. Zachter)* Mijn derde Karel. Blijf jij asjebliedt leven, jochie. *(Brengt het kindje naar haar gezicht. Geeft het een kus)*

SIMON: *(Weet niet goed waar hij moet kijken. Kucht een paar maal. Zacht)* Karel Schoenmaker en Elisabeth Boers...

ELISABETH: *(Streng)* Kóérs! Geen Boers! Kóérs!

SIMON: *(Mopperig)* Boers of Koers... Alsof... *(Haalt schouders op)*

ELISABETH: *(Streng)* Ja, dat telt. Ieder mens telt. En heeft recht op zijn eigen naam. *(Kijkt Simon streng aan)* Koers dus!

SIMON: *(Zucht. Herhaalt dan gedwee)* E-li-sa-beth Kòérs! *(Boos)* Maar ik ga dat niet doen, Elísabeth Kóérs! *(Wijst naar de pluk)*

hooi. Geïrriteerd) Heb je niets anders.... dan die...

ELISABETH: Vraagt u nu of ik iets gepikt of gejat heb? Zodat u me alsnog kunt laten arresteren? *(Kijkt Simon strak aan. Die kijkt ongemakkelijk terug)* Nee dus! Als ik weg ben, is er van uw erf niets verdwenen dan een paar plukken hooi! Daar kunt u me niet voor laten oppakken! *(Bedachtzaam)* Maar ik kan ú... wél ergens voor laten oppakken...

SIMON: Mij? Waar...voor?

ELISABETH: *(Steunt wat op haar ene been op het andere)* Er ligt daar wat in de hooibarg, dat het ú erg lastig kan maken!

SIMON: *(Geschrokken. Wijst naar de barg)* Mij? Wat kan mij... daar...

ELISABETH: *(Droog)* Dat zult u stukken beter weten dan ik.

SIMON: *(Kwaad)* Mens waar heb je het over?

ELISABETH: *(Afgemeten)* Ik hoef het toch niet voor u te spellen? U kent het woord beter dan ik!

SIMON: *(Kwaad)* Welk woord?

ELISABETH: *(Berekenend)* Als ik over een úúrtje ben ingehaald door een veldwachter en ik kom met hem terug... weet u precies waar ik het nú over heb!

SIMON: *(Verontwaardigd)* Dat is... Waar bazel je in Godsnaam over?

ELISABETH: *(Nonchalant)* Een jute zak...

SIMON: *(Onnozel)* Een jute zak? Wat zou een jute zak...

ELISABETH: *(Wacht of Simon iets zegt. Als hij zwijgt)* Stropen?

SIMON: *(Verontwaardigd)* Ik? *(Kijkt ongemakkelijk om zich heen)*

ELISABETH: *(Lacconiek)* Wie veel monden heeft te voeden en het niet breed heeft... *(Wijst naar zijn kapotte klomp)*

SIMON: *(Afwijzend)* Op stropen staat straf.

ELISABETH: Ja, dezelfde als op landloperij als ik me niet vergis! Als u mij laat oppakken, kunnen we samen naar Veenhuizen...

SIMON: *(Stellig)* Die zak is niet van mij!

ELISABETH: *(Lacconiek)* Dan moet iemand hem daar hebben verstopt. Uw vrouw soms? Zal ik het haar gaan vragen?

SIMON: *(Verontwaardigd)* Waag het niet...

ELISABETH: *(Steunt even op haar stok)* Ik vraag u nogmaals beleefd of u uw naastenplicht wilt doen: mijn kind aangeven. *(Simon haalt zijn schouders op)* Ik kan het nu ook meteen van de daken schreeuwen... Eenden te koop! *(Wijst naar de barg)*

SIMON: Krijg het niet in je malle kop!

ELISABETH: U lijkt me een eerzaam huisvader. Ondanks... *(Wijst weer naar de barg. Dan naar het hooi in haar omslagdoek)* Ik neem alleen een paar plukken hooi mee. En ik heb u nergens om gevraagd! Niet naar uw naam of dit adres. Zelfs niet om een akertje water om wat te drinken! Noch eentje om mijzelf en mijn kind te kunnen schoonmaken! Dat komt straks wel, ergens op een rustig plekje aan een slootkant. Als ik eerst dit dorp maar uit ben. Ik loop nu niet zo snel. Nou?

SIMON: *(Boos)* Hooi of water had ik je wel gegeven... Maar me dwingen om je kind aan te geven.... En die... troep... *(Wijst naar de mestvaalt)*

ELISABETH: *(Meewarig)* Een man als u, met een hok vol kinderen, deinst voor zoiets toch niet meer terug? En aangeven heeft u al vaker gedaan. *(Loopt wat wankel en onwennig bij Simon vandaan. Draait zich na een paar passen om)* Ik vertrouw u! *(Als Simon niets zegt)* Hoeveel kost het veer aan het einde van dit dorp... van... eh... Wormer?

SIMON: *(Verbaasd)* Over de Zaan? Een cent... *(Kijkt haar na. Mompelt de naam van Elisabeth, haar man en kind)*

Scène 2

LAMMECHIEN: *(Komt de achterdeur uit. Trekt haar klompen aan. Loopt naar haar man toe, die nog naar de verdwijnende Elisabeth staat te kijken)* Ik dacht net: ik ga maar eens kijken of je er al aankomt. Het is allang koppiestijd geweest. Ben je ergens blijven plakken? Ik hoorde je net staan te praten. Met...

SIMON: *(Trekt zijn vrouw aan haar arm dicht naar de straat. Wijst naar een verdwijnende vrouw, die richting westen loopt)* Met haar... die vrouw daar...

LAMMECHIEN: Die waggelende? Wat kwam ze doen?

SIMON: Een kind baren!

LAMMECHIEN: Een kind baren? (*Maakt drinkgebaar. Streng*) Had je soms een onderweggie in het Moriaanshoofd, Simon Molenaar?

SIMON: (*Wijst weer naar Elisabeth. Schudt heftig nee met zijn hoofd. Serieus*) Zij... die vrouw heeft echt een kind gebaard, hier in onze barg.

LAMMECHIEN: Je bent niet goed wijs? In onze barg? Kom nou...! Waarom bij ons? (*Nieuwsgierig*) Hoe kwam dat mens daar?

SIMON: Lopend. Vanaf het Oosteinde, denk ik. Of van het Kerkepad. Ze kon niet verder, zei ze.

LAMMECHIEN: (*Kijkt nog eens strak in de richting waarin Elisabeth is verdwenen. Streng*) Siem! Ik bedoel: hoe komt een zwangere vrouw bij ons in de hooiberg? Hadden ze geen gemakkelijkere plek kunnen vinden? De stal, het schapenhok..

SIMON: (*Schokschouderend*) Haar man had haar geholpen, zei ze.

LAMMECHIEN: Ik moet er niet aandenken: lopen, zo vlak na zo'n... urenlange pijnlijke heksentoer. (*Kribbig*) Maar daar hebben mannen geen weet van.

SIMON: (*Gaat er niet op in. Heeft zijn eigen gedachten*) Heb jij haar horen gillen of krijsen? Ze hebben me zien wegvaren toen ik te melken ging, zei ze. Het was half tien toen het kind was geboren, zei ze, heel nadrukkelijk. (*Zacht*) Dat mag ik niet vergeten.

LAMMECHIEN: Wat mag je niet vergeten?

SIMON: Die tijd! Toen was ik in Jisp, op het Weiver. Ik weet het, omdat ik bij Klopper op de hangklok heb gekeken. Die jonge herdertjes scharrelden bij hen binnen rond.

LAMMECHIEN: (*Haalt schouders op om die nadrukkelijke tijdsaanduiding. Schudt ontkennend haar hoofd*) Als kleine Simon jengelt, let ik niet op wat er buiten gebeurt. Ik vertrouw nog op ouwe Jank. Die had die landlopers nooit op ons erf toegelaten. Hard geblaft had hij, al liep de stakker op zijn laatste poten... Het is maar goed dat je gelijk op een nieuwe waakhond bent afgegaan. Dat zie je nu maar weer: ouwe Jank is nog niet goed en wel dood of we hebben al indringers.

SIMON: (*Mompelend. Chagrijnig*) Die hadden we zeker...

LAMMECHIEN: Kon je dat herdertje van Klopper niet gelijk meenemen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto